

ПРОЄКТ

ЗВІТ

***про стратегічну екологічну оцінку
детального плану території
для розміщення кварталу житлової забудови
в урочищі «Стрельбище»
на території Городоцької міської ради
Львівського району Львівської області***

м. Городок – 2023

ЗМІСТ

Вступ

1. Зміст та основні цілі документа державного планування, його зв'язок з іншими документами державного планування
2. Характеристика поточного стану довкілля, у тому числі здоров'я населення
3. Характеристика стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я на територіях, які ймовірно зазнають впливу
4. Екологічні проблеми, у тому числі ризики впливу на здоров'я населення, які стосуються документа державного планування, зокрема щодо територій з природоохоронним статусом
5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативному впливу на здоров'я населення, встановлені на міжнародному, державному та інших рівнях, що стосуються документа державного планування, а також шляхи врахування таких зобов'язань під час підготовки документа державного планування
6. Опис наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, у тому числі вторинних, кумулятивних, синергічних, коротко-, середньо- та довгострокових (1, 3-5 та 10-15 років відповідно, а за необхідності - 50-100 років), постійних і тимчасових, позитивних і негативних наслідків
7. Заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документа державного планування
8. Обґрунтування вибору виправданих альтернатив, що розглядалися, опис способу, в який здійснювалася стратегічна екологічна оцінка
9. Заходи, передбачені для здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення
10. Опис ймовірних транскордонних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення (за наявності)
11. Резюме нетехнічного характеру інформації

ВСТУП

Відповідно до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» основними принципами охорони навколишнього природного середовища є:

- пріоритетність вимог екологічної безпеки, обов'язковість додержання екологічних нормативів та лімітів використання природних ресурсів при здійсненні господарської, управлінської та іншої діяльності;
- гарантування екологічно безпечного середовища для життя і здоров'я людей;
- запобіжний характер заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;
- екологізація матеріального виробництва на основі комплексності рішень у питаннях охорони навколишнього природного середовища, використання та відтворення відновлюваних природних ресурсів, широкого впровадження новітніх технологій;
- збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів;
- науково обгрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства на основі поєднання міждисциплінарних знань екологічних, соціальних, природничих і технічних наук та прогнозування стану навколишнього природного середовища;
- обов'язковість оцінки впливу на довкілля;
- гласність і демократизм при прийнятті рішень, реалізація яких впливає на стан навколишнього природного середовища, формування у населення екологічного світогляду;
- науково обгрунтоване нормування впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище;
- безоплатність загального та платність спеціального використання природних ресурсів для господарської діяльності;
- компенсація шкоди, заподіяної порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища;
- вирішення питань охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів з урахуванням ступеня антропогенної зміненості територій, сукупної дії факторів, що негативно впливають на екологічну обстановку;
- поєднання заходів стимулювання і відповідальності у справі охорони навколишнього природного середовища;
- вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища на основі широкого міждержавного співробітництва;
- встановлення екологічного податку, рентної плати за спеціальне використання води, рентної плати за спеціальне використання лісових

ресурсів, рентної плати за користування надрами відповідно до Податкового кодексу України;

- врахування результатів стратегічної екологічної оцінки.

Саме стратегічна екологічна оцінка стратегій, планів і програм дає можливість зосередитися на всебічному аналізі можливого впливу планованої діяльності на довкілля та використовувати результати цього аналізу для запобігання або пом'якшення екологічних наслідків у процесі стратегічного планування.

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» був ухвалений Верховною Радою України 20 березня 2018 року та 10 квітня 2018 року підписаний Президентом України. Даний Закон вступив в дію з 12 жовтня 2018 року та встановлює в Україні механізм стратегічної екологічної оцінки (СЕО), який діє в країнах Європейського Союзу та передбачає, що всі документи державного планування повинні проходити стратегічну екологічну оцінку з урахуванням необхідних імовірних ризиків тих чи інших дій для довкілля.

Метою стратегічної екологічної оцінки є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Відповідно до Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» стратегічна екологічна оцінка здійснюється на основі принципів законності та об'єктивності, гласності, участі громадськості, наукової обґрунтованості, збалансованості інтересів, комплексності, запобігання екологічній шкоді, довгострокового прогнозування, достовірності та повноти інформації у проєкті документа, міжнародного екологічного співробітництва.

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

01.01.2020 року відбулося введення в дію Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року», згідно якого метою державної екологічної політики є досягнення доброго стану довкілля шляхом запровадження екосистемного підходу до всіх напрямів соціально-економічного розвитку України з метою забезпечення конституційного права кожного громадянина України на чисте та безпечне довкілля, впровадження збалансованого природокористування і збереження та відновлення природних екосистем.

Городоцька міська рада проводить стратегічну екологічну оцінку детального плану для розміщення кварталу житлової забудови в урочищі «Стрельбище» на території Городоцької міської ради Львівського району

Львівської області.

В процесі проведення стратегічної екологічної оцінки проєкту детального плану території для розміщення кварталу житлової забудови в урочищі «Стрельбище» на території Городоцької міської ради Львівського району Львівської області Городоцька міська рада керувалась Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018 року № 296 «Про затвердження Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування».

Також Городоцькою міською радою було подано до органів консультування заяву про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки та належним чином її оприлюднено для громадськості. У встановленому чинним законодавством України порядку звернень, зауважень та пропозицій від органів консультування та/чи громадськості не надходило.

У даному звіті використано дані Головного управління статистики у Львівській області (відповідно до Закону України «Про захист інтересів суб'єктів подання звітності та інших документів у період дії воєнного стану або стану війни» у період дії воєнного стану або стану війни, а також протягом трьох місяців після його завершення, органи державної статистики призупиняють оприлюднення статистичної інформації, за винятком індексу споживчих цін (ІСЦ), окремої інформації за періоди 2022 року, а також за 2021 рік і попередні періоди) та інші матеріали з відкритих джерел.

1. Зміст та основні цілі документа державного планування, його зв'язок з іншими документами державного планування

Детальний план території для розміщення кварталу житлової забудови в урочищі «Стрельбище» на території Городоцької міської ради Львівського району Львівської області є основним видом містобудівної документації на місцевому рівні, яка призначена для обґрунтування довгострокової стратегії планування, забудови та іншого використання території.

Детальний план території розробляється з метою визначення планувальної організації і функціонального призначення, просторової композиції і параметрів забудови та ландшафтної організації кварталу, мікрорайону, іншої частини території населеного пункту, призначених для комплексної забудови чи реконструкції, та підлягає стратегічній екологічній оцінці.

При розробленні детального плану території враховується генеральний план населеного пункту, показники економічного, демографічного, екологічного, соціального розвитку відповідної території, програми розвитку інженерно-транспортної інфраструктури, охорони навколишнього природного середовища, охорони та збереження нерухомих об'єктів культурної спадщини та пам'яток археології, чинна містобудівна документація на місцевому рівні та проєктна документація, інформація земельного кадастру, заяви щодо забудови та іншого використання території.

Детальний план території деталізує положення генерального плану населеного пункту або комплексного плану та визначає планувальну організацію і розвиток частини території населеного пункту або території за його межами без зміни функціонального призначення цієї території. Детальний план території розробляється з урахуванням обмежень у використанні земель.

Детальні плани територій одночасно з їх затвердженням стають невід'ємними складовими генерального плану населеного пункту та/або комплексного плану.

Детальний план території повинен містити відомості про межі та правові режими всіх режимоутворюючих об'єктів та всіх обмежень у використанні земель (у тому числі обмежень у використанні земель у сфері забудови), встановлених до або під час розроблення проєкту.

Відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» детальний план території визначає:

- принципи планувально-просторової організації забудови;
- червоні лінії та лінії регулювання забудови;
- функціональне призначення, режим та параметри забудови однієї чи декількох земельних ділянок, розподіл територій згідно з будівельними нормами, державними стандартами і правилами;

- містобудівні умови та обмеження (у разі відсутності плану зонування території) або уточнення містобудівних умов та обмежень згідно із планом зонування території;
- потребу в підприємствах і закладах обслуговування населення, місце їх розташування;
- доцільність, обсяги, послідовність реконструкції забудови;
- черговість та обсяги інженерної підготовки території;
- систему інженерних мереж;
- порядок організації транспортного і пішохідного руху;
- порядок комплексного благоустрою та озеленення, потребу у формуванні екомережі;
- межі прибережних захисних смуг і пляжних зон водних об'єктів (у разі відсутності плану зонування території).

У даному проєкті детального плану території для розміщення кварталу житлової забудови в урочищі «Стрельбище» на території Городоцької міської ради Львівського району Львівської області планувальне рішення використання та забудови території орієнтовною площею 15,33 га.

Детальний план території розроблено згідно рішення Городоцької міської ради №22/22-4942 від 26 травня 2022 року.

Документ державного планування розроблений згідно чинного законодавства України: Земельного Кодексу України, Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», Державних будівельних норм та санітарних правил, зокрема:

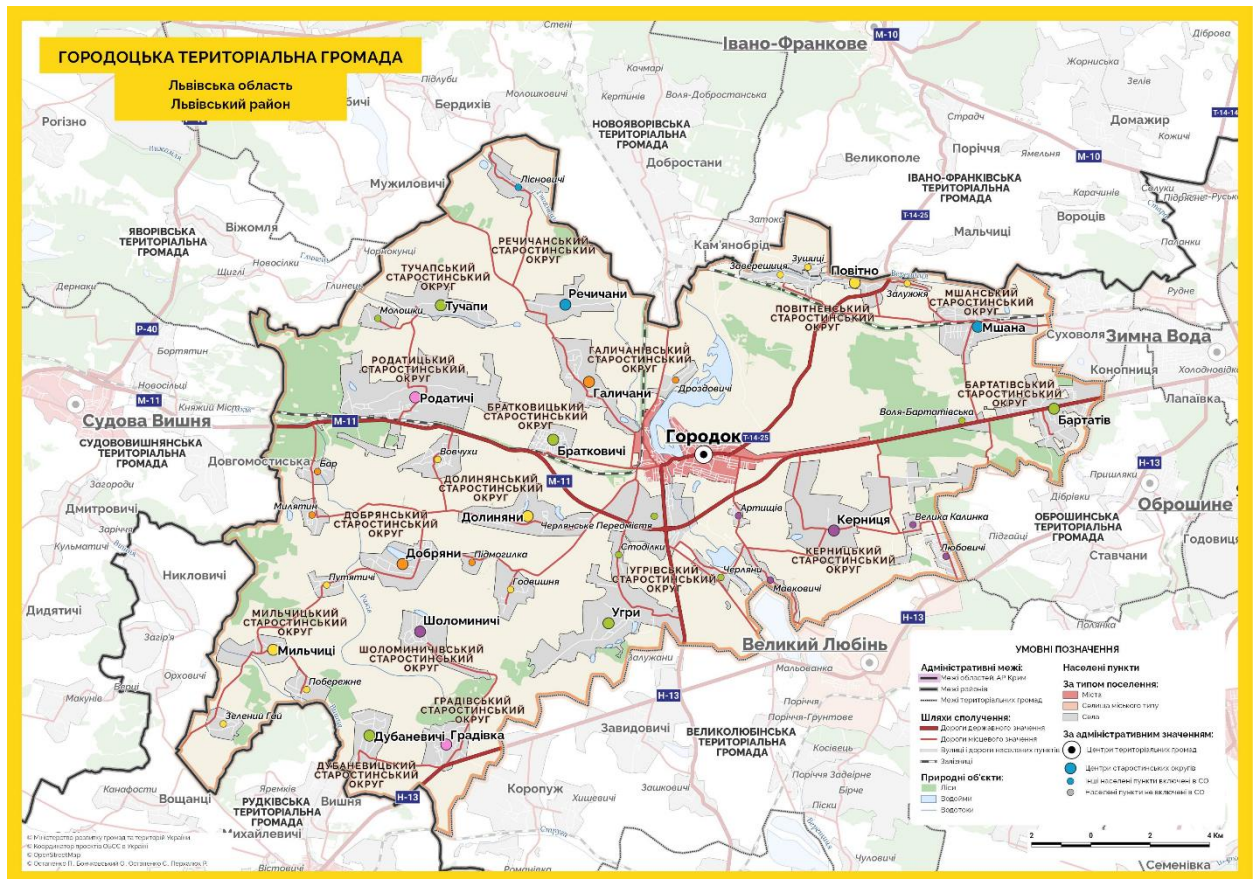
- ДБН Б.1.1-14:2012 «Склад та зміст детального плану території»;
- ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування і забудова території»;
- ДСП-173 «Санітарні правила планування та забудови населених пунктів».

Проєкт ДПТ розробляється з метою розміщення кварталу індивідуальної житлової забудови.

Згідно чинного законодавства України землі житлової та громадської забудови - це земельні ділянки в межах населених пунктів, які використовуються для розміщення житлової забудови, громадських будівель і споруд, інших об'єктів загального користування. Ці землі призначені для зведення будівель і споруд та їх наступного обслуговування. Правовою основою використання даних земель, що здійснюється на плановій основі з дотриманням будівельних норм, державних стандартів і норм, є генеральний план населеного пункту та інша містобудівна документація (план земельного-господарського устрою тощо). Ці землі відіграють важливу роль в забезпеченні життєдіяльності населених пунктів, в підвищенні їх благоустрою та покращенні інфраструктури, що сприятиме поліпшенню умов життя населення, зростанню рівня комфорту (За Д. Федчишин)

2. Характеристика поточного стану довкілля, у тому числі здоров'я населення

Місто Городок – адміністративний центр Городоцької міської об'єднаної територіальної громади, створеної 2020 року шляхом об'єднання 17 рад, загальною площею 375,9 кв. км та чисельністю населення 39691 особа. Чисельність населення м. Городок становить понад 16250 осіб, площа даного населеного пункту – 30 кв. км.

Основні демографічні показники												
	Львівська область											
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Кількість наявного населення, тисяч осіб	2544. 7	2540. 9	2540. 7	2538. 4	2537. 8	2534. 2	2534. 0	2529. 6	2522. 0	2512. 1	2497. 8	2478. 1
Кількість живонароджених, осіб	2865 1	2890 4	3022 0	2954 2	3027 0	2790 9	2713 4	2500 2	2325 3	2180 3	2112 9	1944 0
Кількість померлих, осіб	3264 4	3116 2	3166 7	3166 6	3245 0	3286 9	3226 3	3208 7	3272 6	3283 9	3632 7	3989 0
Кількість померлих дітей у віці до 1 року, осіб	266	272	233	247	256	232	183	232	163	145	145	121

Природний приріст (+/-) кількості населення, осіб	-3993	-2258	-1447	-2124	-2180	-4960	-5129	-7085	-9473	-11036	-15198	-20450
Сальдо міграції, осіб	-876	-1552	1211	-142	1543	1335	4982	2666	1886	1099	864	833
Загальний приріст (+/-) кількості населення, осіб	-4869	-3810	-236	-2266	-637	-3625	-147	-4419	-7587	-9937	-14334	-19617
Коефіцієнт народжуваності, ‰	11.2	11.4	11.9	11.6	11.9	11.0	10.7	9.9	9.2	8.7	8.4	7.8
Коефіцієнт смертності, ‰	12.8	12.3	12.5	12.5	12.8	13.0	12.7	12.7	13.0	13.0	14.5	16.0
Коефіцієнт смертності дітей у віці до 1 року, ‰	9.2	9.4	7.8	8.3	8.5	8.2	6.7	9.2	7.0	6.6	6.8	6.2
Примітки: Зміст Коефіцієнт народжуваності, ‰ Відношення кількості народжених живими до середньорічної кількості наявного населення. Розраховано на 1000 наявного населення. Зміст Коефіцієнт смертності, ‰ Відношення кількості померлих до середньорічної кількості наявного населення. Розраховано на 1000 наявного населення. Зміст Коефіцієнт смертності дітей у віці до 1 року, ‰ Показник розраховано на 1000 дітей народжених живими.												

Клімат району розміщення м. Городок — помірно-континентальний. Характерною рисою теплового режиму Городоччини є значне відхилення температур повітря (середньодобових, середньомісячних і середньорічних) від багаторічних середніх показників. Середньорічна температура повітря — 8,1° (по Україні — 6°-13°, у світі — 14°), середня температура найтеплішого місяця (липня) дорівнює +18,2°, найхолоднішого (січня) дорівнює -4,3°. Амплітуда температур — 22,5°. Середня тривалість безморозного періоду становить 160 днів, мінімальна і максимальна — відповідно 122 і 243 дні. Заморозки в незимові місяці бувають у березні, квітні, травні, вересні, жовтні та листопаді.

Середня абсолютна вологість повітря для Городка становить 9,2 мб за рік. Вона більша влітку і вдень, менша взимку і вночі. Середня величина відносної вологості повітря становить 77%. Вона буває найвищою в осінньо-зимовий період (81-86%) і найнижчою у весняно-літній період (62-69%). Змінюється вона і протягом доби: вночі — вища, вдень — нижча.

На території району хмарна погода домінує протягом року. Цьому сприяють як місцеве поверхневе випаровування, так і насичене вологою повітря, принесене циклонами з Атлантики. Хмарність у районі становить 66-70%. За рік буває в середньому 42 безхмарних дні, а похмурих і напівхмарних — 323 дні. Найбільше похмурих днів припадає на холодний період року, найменше — на теплий. У небі Городоччини можна

спостерігати протягом року 10 видів хмар, найголовнішими з яких є шаруваті, купчасті, перисті та їх різновиди: шарувато-купчасті, перисто-купчасті, шарувато-дощові та купчасто-дощові. Порівняно з хмарами тумани є малорухомими і швидкоминучими. За рік нараховується в середньому 60 днів з туманами, з яких на холодний сезон припадає 42 дні, на теплий — 18 днів (*Тут і надалі - за Андрейко І. М.*).

Гідрологічна мережа. Через територію району проходить Головний європейський вододіл, тому рівнини Городоччини за висотою над рівнем моря належать до височин, а за зовнішньою будовою — до хвилястих горбисто-увалистих та зандрових рівнин, розчленованих долинами рік Бистриця Тисменицька, Верещиця і Ставчанка, притоками Дністра різного порядку (басейн Чорного моря), а також річки Вишня, Раків, Глинець і Гноєнець - притоки Сяну (басейн Балтійського моря).

Найбільшою серед річок, що протікають територією Городоччини, є Верещиця, ліва притока Дністра (басейн Чорного моря), що утворює на своєму шляху десятки (понад 84) ставів. Бере початок у Розточчі, на північний захід від села Верещиці. Тече на південний схід територією Сянсько-Дністровської вододільної рівнини (лише північніше міста Городка упродовж 10 км тече зі сходу на захід). Впадає у Дністер на захід від села Повергова. У верхній течії пливе територією заповідника «Розточчя» і Яворівського національного природного парку. Довжина 92 км, площа басейну 955 км². Похил річки 0,9 м/км. Долина трапецієподібна, місцями V-подібна, її ширина 2-4 км. Заплава широка (1-1,5 км), з озероподібними розширеннями, у багатьох місцях заболочена. Річище помірнозвивисте, на окремих ділянках каналізоване, ширина його від 3-4 м до 10-20 м. До правих приток відносяться Зашковиця, Берестина, Струга, до лівих - Стара Ріка. Використовується для промислових та побутових потреб, зрошення, рибництва.

Грунти. Яворівський природно-сільськогосподарський район (ПСТР-5) розташований в західній частині Львівської області, до якого входить більша частина земель Яворівського, північної частини Мостиського, західної частини Жовківського адміністративних районів.

Загальна площа Яворівського району становить 205,6 тис. га, із них рілля – 63,8 тис. га, багаторічні насадження – 1,0, сіножаті – 8,7, пасовища – 20,0 тис. га.

Своєрідність рельєфу району пояснюються неоднорідністю тектонічної будови. Частина району розміщена в межах Розточчя і Опілля, частина в межах Надсянської моренно-зандрової рівнини. Геологічна структура Розточчя і Опілля знаходиться в зоні вісі Галицько-Волинської западини, яка заповнена потужною товщею осадових відкладів. Антропогенні відклади представлені в першу чергу, водно-льодовиковими піщаними і супіщаними породами, сучасним алювієм, елювієм крейдяних мергелів.

Зандрово-алювіальні рівнини з борами і субборами представляють поліський ландшафт. Вони є мало дренованими, заболоченими. Серед горбистих ландшафтів утворились лучно-болотні комплекси, які зазнали осушливих меліорацій.

В північній частині району зустрічаються масиви лесових порід, товщею декілька метрів, під якими залягають тортонські вапняки і гіпси, які піддаються карстуванню.

У структурі ґрунтового покриву сільськогосподарських угідь поширені такі агропромислові групи ґрунтів: дерново приховані-підзолисті, піщані, глинисто-піщані ґрунти; дерново слабо- та середньопідзолисті, піщані, глинисто-піщані та супіщані; підзолисто-дернові легкосуглинкові ґрунти; ясно-сірі та сірі опідзолені супіщані ґрунти; дернові карбонатні ґрунти не елювії щільних карбонатних порід; дернові супіщані ґрунти; болотні ґрунти і торфовища у поєднанні з дерново-підзолистими ґрунтами.

Сільськогосподарські угіддя району мають середньозважений бал ґрунтового ґрунтів 15 балів, багаторічні насадження - 9, сіножаті - 11, пасовища – 11 балів.

Площа особливо цінних ґрунтів орних земель складає лише 0,8 % від площі ріллі області і 10,2 % площі ріллі району. Цінними ґрунтами району є дерново-підзолисті неоглеєні піщані ґрунти на супіщаних відкладах підстелені мореною або мергелем, і підзолисто-дернові легкосуглинкові ґрунти, підстелені з 1-1,5 м карбонатними породами, які займають 4,7 тис га із 5,7 тис. га особливо цінних ґрунтів. При середньозваженому балі ґрунтового ріллі цього району, бали ґрунтового ріллі особливо цінних ґрунтів становлять 22.

Оптимізація землекористування пов'язана із забезпеченням екологічно доцільного використання ґрунтів легкою гранулометричного складу перезволожених та заболочених. Визначальне значення має екологічна оптимізація земельних угідь.

Геологічна будова та рельєф. Відносно невеликий за площею, колишній Городоцький район, територія якого тепер входить до складу новоутвореного Львівського району, має досить складну тектонічну будову. Це зумовлено його специфічним положенням на стику двох значних тектонічних структур - Західноєвропейської молоді платформи і Карпатської складчастої системи. Тут поширені рівнинні опільські, поліські і передкарпатські ландшафти. Найбільші території займають Городоцько-Щирецький і Сянсько-Дністровський опільські ландшафти.

Геоструктурно Городоччина відноситься до стику двох значних тектонічних структур - Західноєвропейської платформи (північно-східна частина району) та Карпатської складчастої системи (решта території району). Тектонічна межа між ними проходить за лінією Немирів-Городок-Розвадів. На цій межі розташований населений пункт Городоччини: Лісновичі.

Орографічно Городоцький район лежить на стику кількох географічних районів. Південно-західна частина району межує зі західною окраїною Подільської височини (Подільське горбогір'я) у межах рівнинної території Опілля з абсолютними висотами 290-320 м н. р. м. Більша частина району лежить у північно-західній частині Передкарпаття у межах пологохвилястої Сянсько-Дністровської вододільної рівнини з абсолютними висотами 270-290 м н. р. м. (в окремих випадках понад 300 м, наприклад біля сіл Галичани і Речичани) та акумулятивної плоскої, місцями заболоченої, терасової рівнини - Верхньодністровської улоговини з абсолютними висотами нижче 260 м н. р. м. Поверхня району рівнинна.

Корисні копалини. До корисних копалин Городоччини належать природний газ, глини, сірка, вапняки, піски, торф та мінеральні води. Походження і поширення корисних копалин пов'язане, насамперед, з геологічною будовою території. Це яскраво видно на прикладі Городоцького району, де на стику Передкарпатського прогину з південно-західною окраїною Східноєвропейської платформи виявлено поклади сірки, природного газу та джерела мінеральних вод.

Природний газ видобувають з Рудківського родовища, яке є одним з 12 родовищ північно-західної частини Передкарпаття. Родовище знаходиться в межах Городоцького (м. Комарно, с. Тулиголови, с. Переможне) і Самбірського районів.

Поклади самородної сірки виявлено на території с. Грімно, де вона залягає на глибині 40-60 м. Товща сірчаних пластів становить 6-20 м. Родовище не використовується.

Поклади вапняків зустрічаються в різних місцях району: біля с. Малий Любін, Керниця, Дроздовичі, смт. Великий Любін, м. Городка та ін. Вапняковий кар'єр у Малому Любіні є найбільшим у районі.

В околицях більшості населених пунктів Городоччини є поклади пісків та глин. Керамічні глини видобувають поблизу Городка, с. Тучапи, в урочищі Богайчук біля с. Вишня. Цегельні глини є біля сіл Вовчухи, Угри, Зелений

Гай, Тулиголови, Переможне, міста Городка, а будівельні піски — біля сіл Заверещиця, Родатичі, Якимчиці та ін.

Поклади торфу виявлено в заплавах Дністра, Верещиці та її приток, зокрема біля Великого Любіня, сіл Годвишня, Мости, Дубаневичі та ін. Мінеральні води і торф'яні грязі є біля Великого Любіня, Малого Любіня, Бірче.

Розвідка і пошуки корисних копалин на території району продовжується. Так, геологічною розвідкою у 1994 році біля сіл Залужани і Угри виявлено лінзовидні поклади природного газу, запаси яких оцінюються у декілька сотень мільйонів кубометрів.

Флора і фауна. Хоч живі організми тваринного світу дуже мобільні і, на відміну від рослин, не прикріплені до певного місця, просторове поширення їх має обмеження, що виявляється через зміну загальної чисельності представників виду (популяції), скупченість проживання і зустрічність (За Шаблій О.І., Муха Б.П., Гурин А.В., Зінкевич М.В.).

Традиційно під біологічним розмаїттям розуміють різноманітність видів рослин, тварин і мікроорганізмів. На території Львівської області зростає 1600—1650 видів судинних рослин аборигенної флори. Наведені цифри є досить приблизні й потребують ще підтвердження перевіркою гербарних колекцій наукових установ, а також наявності цих видів у відомих раніше місцезростаннях, бо частина видів напевне вже зникла внаслідок руйнування їх оселищ діяльністю людини, меліорацією, розорюванням, вирубуванням лісів, випасанням та іншими чинниками, зокрема й стихійними явищами.

За геоботанічним районуванням територія Львівської області поділена між трьома геоботанічними провінціями Європейської широколистяної області. Балтійська провінція з округом Розтоцьких букових, буковососнових і дубово-соснових лісів та геоботанічними районами: Магерівських букових, дубово-соснових і дубово-грабових лісів; Яворівських дубовососнових, дубових, вільхових лісів, лук, боліт і заплав; Малополіських розораних рівнин з рештками соснових і дубових лісів та сільськогосподарських земель.

Флора Балтійської провінції відзначається більшою участю рідкісних поліських видів водної та болотної екології, видів північних провінцій, а також льодовикових реліктів, які залишилися тут після відступу льодовика. Вирубування лісів, осушення боліт і розорювання земель призвели до значних утрат флори. На цій території уже не трапляються *Carex bohemica*, *Pinguicula bicolor*, *Drosera anglica*, які росли на Янівських болотах в ур. Заливки, зникли на Малому Поліссі льодовикові релікти *Betula nana*, *Cladium mariscus*, *Schoenus ferrugineus* та багато інших рідкісних видів. Під загрозою зникнення тут опинилися такі рідкісні для України види, як *Thalictrum foetidum*, *Salix myrtilloides*, *S. starkeana*, *Daphne cneorum*, *Linnaea borealis*, *Swertia perennis*, *Hammarbya paludosa*, *Oxycoccus microcarpus*, *Pedicularis sceptrum carolinum*, *Juncus subnodulosum*, *Saxifraga granulata* та ін (К. Малиновський).

На заході України поширено орієнтовно 26500 видів тварин, які належать до підцарства найпростіших, типів губок, кишковопорожнинних, плоских, круглих, кільчастих, червів, м'якунів, членистоногих, підтипу хребетних. До останнього типу у складі фауни Львівщини зараховано 341 вид, зокрема: риб та круглоротих — 47, земноводних — 16, плазунів — 8, птахів — 199, ссавців — 71. Представники фауни Львівщини — мобільні види, які активно змінюють свої місця перебування у зв'язку з докорінною трансформацією середовища існування. Саме тому збіднюється видове розмаїття тваринного населення Львівщини, чимало видів стає рідкісними і їх заносять до Червоної книги України.

У фауні хребетних Львівщини присутні західноєвропейські, східноєвропейські, арктоальпійські, середньоазійські, середземноморські види, що зумовлене розміщенням Львівської області на межі гірських та рівнинних районів, на вододілі річкових систем Балтійського та Чорного морів. У наш час фауна тісно пов'язана не лише з природним середовищем існування, зокрема з територією та рослинністю, а й значним впливом на неї людської діяльності.

Надалі формування фауни Львівської області перебуватиме у прямій залежності від невпинного розширення окультуреного ландшафту, сільських населених пунктів, активного пресу на природні біотопи. Вплив людини на природу зростатиме (*К. Татаринов*).

Видовий склад представників тваринного світу в межах Львівської області поки-що досить різноманітний, бо для цього існують природні передумови і господарське сприяння. Разом з цим зберігається загальна тенденція до скорочення популяцій, їх вимушеної міграції або зникнення через надмірні природоперетворювальні діяння: масове осушення заболочених територій, інтенсивні лісорозробки, будівництво гребель та ставів, хімізацію сільського господарства, застосування швидкохідної техніки для сінокосіння, оранки, оприскування і т.д.

Ареали проживання рідкісних тварин, місця зростання рідкісних рослин в межах проєктування відсутні. Цінні зелені насадження на території опрацювання відсутні.

Довкола території опрацювання місцева флора представлена характерними для місцевості лісоутворюючими породами - дубом звичайним і сосною звичайною, до яких домішуються граб звичайний, клен широколистий, ясен звичайний, береза бородавчаста, тополя біла і тремтяча (осика), вільха чорна і сіра, смерека біла, модрина європейська та ін. У підліску ростуть кущі ліщини, ожини, малини, крушини ламкої, вовчого lika і трав'яний покрив (осока кількох видів, кропива жалка, зірочник гайовий, вороняче око, чемериця, копитняк європейський). Багато лісових рослин належать до лікарських: бузина чорна, шипшина, малина, черемха, горобина звичайна, барвінок малий, конвалія, папороть чоловіча, звіробій, орляк звичайний, купина лікарська.

На луках Верещиці переважає осоково-злаково-різнотравна рослинність: дрібна і середня осока, крупні і дрібні злаки (мітлиця біла, костриця лучна, гребінник звичайний, лисохвіст лучний, пухівка вузьколиста) та різнотрав'я (жовтець їдкий, калюжниця болотяна, перстач гусячий та ін.). Серед лучних трав до лікарських належать кульбаба лікарська, полин гіркий і звичайний (чорнобиль), подорожник великий і середній, кмин звичайний, деревій звичайний.

На території Городоччини є рослини, які занесені до «Червоної книги України». Це анакамптис пірамідальний, білоцвіт весняний, булатка червона, зозулинець селеровий, пальчатокорінник травневий, плаун колючий, ситник вузлуватий, лілія лісова та ін.

З-поміж звірів найпоширенішими і найчисельнішими є мишовидні гризуни: миші (хатня, польова і лісова), полівки (сіра, руда і економка), землерийки (бурозубки і білозубки), пацюки (сірий і водяний), хом'яки (сірий і звичайний). Менш чисельні з гризунів — білка і ондатра. Цікавим звірком є кріт, сліди діяльності якого (кратовини) зустрічаються повсюдно. З інших звірів зустрічаються заєць-русак, козуля, дикий кабан, борсук, їжак і хижі: лисиця, тхір чорний, куниця кам'яна і лісова, норка, горностай, ласка. Зрідка трапляються вовки, які приходять з інших районів і «постійної прописки» не мають. Цікаву групу ссавців складають рукокрилі — кілька видів кажанів.

Типовими птахами лісів є крук, дятел, сойка, підкоришник; полів і лук - жайворонок, плиска жовта, горобець польовий, деркач, погонич; населених пунктів - горобець хатній, ластівка сільська і міська, сич хатній. З початком весни на водоймах і болотах масово поселяються водоплавні і болотяні птахи, з яких найтиповішими є качка, кулики, лиски. Серед птахів найчисельнішими вважаються птахи з ряду горобцеподібних, більшість з яких є малими птахами (за винятком родини, воронових). Крім названих вище, сюди належать синиці велика і блакитна, щиглик, чиж, соловейко, зяблик, горихвістка, повзик, вівсянка, горлиця кільчаста, дикий голуб, зозуля, мухоловка, чекан луговий, дрізд-чикотень, іволга, шпак, кропивник, або

волове око (найменший із птахів). З родини воронових поширені крук, грак або ворон, галка, ворона сіра, сорока. З інших птахів виділяються лелека білий, куріпка сіра, перепел, дятел строкатий, одуд і хижі птахи: боривітер, шуліка рудий, канюк звичайний, лунь болотяний, сова сіра, сова болотяна, сипуха, сич хатній. До водоплавних і болотяних птахів належать крижень, нерозень, чирок-тріскунок, чайка, норець великий і малий, попелух, водяний бугай, чапля сіра, кулики, бекас, грязьовик, чорноволик, кулик-горобець, лебідь-шипун (найбільший з птахів).

До класу земноводних належать наземні тварини, які зберігають тісний зв'язок із водним середовищем. Сюди належать жаба озерна, трав'яна, деревна (квакша), кумка, ропуха, а також тритон звичайний. Із плазунів поширені гадюка звичайна, веретільниця, вуж звичайний, мідянка, полоз лісовий, ящірка прудка і зелена.

Осушення боліт, випрямлення русел річок, обміління природних водойм і забруднення вод в останні десятиріччя призвели до загального скорочення чисельності риб. Це стосується щуки, лина, краснопірки, йоржа, бичка (коблика), в'юна, сома, ляща, марени, головня, плітки, верховодки, які в минулому мали масове поширення. Натомість збільшилася чисельність тих видів риб, які легше переносять забруднення вод і збіднення їх киснем. Їм не загрожує промерзання вод до дна в зимовий період, або пересихання водойм влітку (зариваються в мул). Зокрема це стосується срібного карася, який тепер став найпоширенішою рибою в річках і озерах. У ставках, якими Городоччина славилася з прадавніх часів, розводять коропа дзеркального, і лускатого, сазана, карася.

Багато представників тваринного світу Городоччини сьогодні стали рідкісними і занесені до «Червоної книги України». Це видра річкова, борсук, кутора мала, ховрах європейський, норка, горностай, кіт лісовий, мідянка, жаба прудка, нічниця ставкова, вечірниця мала, вовчок горішковий, польовий лунь, сова-сипуха, сірий сорокопуд, очеретянка прудка, одуд, іволга.

Об'єкт опрацювання та містобудівні умови. Ділянка, на яку розробляється детальний план території, розташована в межах міста Городок, поруч з новосформованими кварталами житлової забудови.

Згідно генерального плану м. Городок територія опрацювання передбачена для будівництва індивідуальної житлової забудови.

Територія, охоплена ДПТ, вільна від цінних зелених насаджень. Відомості про об'єкти культурної спадщини на території опрацювання – відсутні.

Території з природоохоронним статусом в межах детального планування території відсутні.

3. Характеристика стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я на територіях, які ймовірно зазнають впливу

Даний проєкт ДПТ розробляється з метою розміщення кварталу індивідуальної житлової забудови; впливу в тій чи іншій мірі потенційно можуть зазнати всі компоненти довкілля.

Атмосферне повітря:

Викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення (т)												
	Львівська область											
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Викиди забруднюючих речовин	113202	129379	130738	121412	100204	102397	103106	109107	106742	88865	76013	75433
Метали та їх сполуки	35	33	33	24	21	31	28	35	33	38	27	156
Метан	54491	64702	65943	63240	48316	46027	43185	43205	48529	44123	35687	36894
Неметанові леткі органічні сполуки	3481	2601	1736	1678	1665	2364	2519	2794	2352	2194	1999	2172
Оксид вуглецю	5498	4946	5203	5683	5793	7982	6670	5394	5335	4374	3910	4315
Діоксид та інші сполуки сірки	32345	38919	38815	34973	31887	32505	36790	40253	34847	25506	22045	19714
діоксид сірки	31582	38331	38622	34776	31844	32473	36651	39833	34718	25383	21951	19586
Сполуки азоту	6518	6444	7508	7070	6154	6532	6824	8986	7177	6266	5874	6071
діоксид азоту	5867	6226	7255	6798	5976	6223	6437	6805	6614	5675	5530	5609
оксид азоту	150	156	178	168	86	126	118	144	159	168	105	90
Речовини у вигляді твердих суспендованих частинок	10827	11730	11497	8741	6364	6952	7077	8428	8437	6331	6449	6076
У розрахунку на 1 кв.км	5.2	5.9	6.0	5.6	4.6	4.7	4.7	5.0	4.9	4.1	3.5	3.5
У розрахунку на 1 особу, кг	44.4	50.9	51.5	47.8	39.5	40.4	40.7	43.1	42.3	35.3	30.3	30.3
Крім того, викиди діоксиду вуглецю, тис. т	2205.4	3050.1	3686.5	3856.8	3356.4	3399.3	3478.0	3886.3	3854.6	3402.6	2968.4	3126.0

Викиди в атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення по районах у 2021 році

	Обсяги викидів, т	2021 % до 2020	У тому числі			
			діоксиду сірки		діоксиду азоту	
			т	2021 % до 2020	т	2021 % до 2020

Львівська область	75433,1	99,2	19585,8	89,2	5609,2	101,4
райони						
Дрогобицький	2402,1	94,8	38,1	50,2	138,3	66,2
Золочівський	1249,6	147,9	37,6	87,5	40,3	98,2
Львівський	4427,9	93,2	93,0	93,7	860,5	86,9
Самбірський	421,4	65,5	25,2	41,0	20,5	106,1
Стрийський	5443,8	126,5	114,1	136,9	545,2	134,1
Червоноградський	59199,2	97,9	19225,8	89,3	3722,8	103,5
Яворівський	2289,1	94,0	52,0	99,3	281,6	105,8

Стаціонарне джерело забруднення атмосфери — підприємство, цех, агрегат, установка або інший нерухомий об'єкт, що зберігає свої просторові координати протягом певного часу і здійснює викиди забруднюючих речовин в атмосферу.

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після отримання дозволу.

Транспортно-дорожній комплекс — одне з найпотужніших джерел забруднення навколишнього середовища. Гази, які виділяються внаслідок спалювання палива у двигунах внутрішнього згорання, містять більше 200 найменувань шкідливих речовин, у тому числі канцерогени. Нафтопродукти, залишки від стертих шин та гальмівних колодок, сипкі і пилові вантажі, хлориди, які використовують для посипання доріг взимку, забруднюють придорожні смуги та водні об'єкти.

Вихлопні газы накопичуються у нижніх шарах атмосфери, тобто шкідливі речовини знаходяться в зоні дихання людини. Тому автомобільний транспорт варто віднести до категорії найнебезпечніших джерел забруднення повітря поблизу автодоріг. Відпрацьовані газы двигунів автомобілів містять висококонцентровані токсичні компоненти, що є основними забруднювачами атмосфери. Час, протягом якого шкідливі речовини природним чином зберігаються в атмосфері, оцінюється від десяти діб до півроку.

Близько 20 відсотків забруднюючих речовин, що викидаються в атмосферу стаціонарними джерелами, є мутагенами і несуть загрозу здоров'ю не тільки нинішнього, а й наступних поколінь. Оцінюючи розміри шкоди для здоров'я, необхідно брати до уваги, що хімічне забруднення атмосферного повітря, по-перше, знижує адаптаційні можливості організму і, як наслідок, стійкість до негативних чинників іншої етіології, по-друге, підвищує рівень захворюваності, насамперед органів дихальної системи, і, по-третє, негативно впливає на рівень смертності населення. Дані проведених в Україні досліджень свідчать, що у населення, яке проживає в місцях з інтенсивним забрудненням атмосферного повітря, підвищується кількість імунодефіцитів. Це є однією з причин підвищення рівня інфекційних захворювань, а також відсутності належного ефекту від проведення вакцинації населення. Зростає кількість захворювань на хронічний бронхіт і поширеність бронхіальної астми. У країні спостерігається підвищення рівня онкологічних захворювань. У їх структурі на перші місця вийшли злоякісні

новоутворення дихальної системи. Найменшу очікувану тривалість життя при народженні мають жителі міст з розвинутою металургійною та хімічною промисловістю у так званих антропогенно-завантажених регіонів, на противагу містам, де такої промисловості немає і через це повітря забруднюється менше.

За даними Державної екологічної інспекції України (<https://www.dei.gov.ua/>), аналіз поточної ситуації з приведення вітчизняних природоохоронних практик із захисту атмосферного повітря у відповідність до стандартів Євросоюзу засвідчує, що комплексність проблематики і відсутність напрацьованих механізмів регулювання екологічного стану атмосферного повітря, які б забезпечували його прогнозовану якість і дотримання природоохоронних стандартів, створює перешкоди перспективі гармонізації природоохоронного законодавства, та встановлює невідповідність вимогам Європейського природоохоронного права. Наразі є нагальна потреба у розробці більш жорстких нормативів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами викидів, а також введення щорічного контролю викидів на токсичність з пересувних джерел.

Загальний стан атмосферного повітря на території опрацювання можна охарактеризувати як задовільний.

Водні ресурси:

Щодо формування якості води у світі, що визначає безпеку водокористування, то зберігається тенденція в бік її погіршення. Щороку фактично близько 3,5 мільйонів випадків смертей пов'язують з неякісним водопостачанням у зв'язку з недотриманням правил гігієни.

Система питно-господарського водопостачання ґрунтується на переважному використанні незахищених від техногенного забруднення поверхневих вод. Як результат питне водопостачання у Львівській області на 80 % забезпечується з поверхневих джерел, а в окремих регіонах майже на 100 % (Г. Гринчишин).

Проблема якості води з кожним роком ускладнюється. Практично всі поверхневі джерела водопостачання Львівщини впродовж останніх десятиліть інтенсивно забруднюються.

Природними джерелами забруднення річок є ерозія ґрунтів, мертва флора та фауна, антропогенними – речовини, що надходять до водних об'єктів в процесі діяльності людини. Великі площі сільськогосподарських угідь піддаються впливу різних обробок пестицидами і добривами, збільшуються території смітників. Багато промислових підприємств скидають стічні води прямо в річки. Стоки з полів також надходять у річки й канали. Забруднюються і підземні води – найважливіший резервуар прісних вод.

Поживні речовини (азот амонійний, азот нітритів, азот нітратів, фосфор

фосфатів, загальний фосфор) надходять від точкових джерел забруднення, сільського господарства і дифузних джерел (поверхневого стоку). Збільшення вмісту нітритів і нітратів у поверхневих і підземних водах веде до забруднення питної води і до розвитку деяких захворювань. Дифузні джерела частково природного та антропогенного походження (переважно сільське господарство).

Органічні речовини (розчинений кисень O₂), біохімічне споживання кисню (БСК), перманганатна окиснюваність (ПО), хімічне споживання кисню (БО) надходять через природні та антропогенні джерела забруднення. Особливо концентрація органічних речовин збільшується в літній меженний період.

До пріоритетних речовин відносяться нафтопродукти, пестициди (ядохімікати), синтетичні детергенти (миючі засоби), феноли. Вони надходять у водойми з відходами промисловості, побутовими і сільськогосподарськими стічними водами.

Основні показники використання і відведення води (млн куб.м)												
	Львівська область											
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Забрано води з природних водних об'єктів	250.2	247.2	245.6	244.1	232.1	181.9	177.7	175.8	172.3	168.6	143.8	176.4
з підземних водних об'єктів	178.7	170.0	168.0	164.1	160.2	151.7	150.0	148.7	143.7	141.5	125.7	151.3
Спожито свіжої води	174.7	173.7	157.8	156.9	151.1	119.7	118.8	122.6	125.0	122.3	101.1	130.8
на виробництво	46.5	47.0	46.6	41.1	38.3	40.9	39.7	43.4	46.4	43.6	33.5	34.8
на побутово-питні потреби	78.3	73.0	62.9	62.5	61.7	55.1	56.6	57.4	59.3	58.1	56.1	61.9
на сільськогосподарські потреби	30.9	26.0	25.2	26.2	26.0	23.3	22.2	21.6	19.1	20.4	10.3	30.7
Обсяг оборотного та повторно-послідовного водопостачання	310.7	350.0	439.9	387.7	363.8	416.5	429.2	494.8	453.4	393.2	354.4	355.0
Потужність очисних споруд	330.2	331.2	331.8	322.8	316.9	269.2	269.6	277.9	278.8	281.7	365.3	311.9
Загальне водовідведення	240.0	236.0	233.7	227.1	223.9	219.6	217.3	177.9	174.9	168.2	164.6	188.8
у поверхневі водні об'єкти	230.2	235.6	224.9	218.2	215.0	207.7	206.2	167.6	164.9	156.1	155.4	149.8
нормативно-очищених	146.5	153.1	160.6	152.4	149.6	143.7	144.3	82.3	108.1	98.9	22.5	17.9
забруднених зворотних вод	59.3	52.6	43.5	46.2	45.1	45.1	46.2	70.8	42.0	45.4	123.2	119.1
без очищення	1.8	2.1	2.0	1.7	0.8	1.3	1.8	1.2	1.3	1.5	1.2	0.7

Чиста вода стає стратегічною сировиною і тому проблеми водоочищення і водокористування стають все більш актуальними. Величезну роль вода має в промисловості, де вона застосовується в різних технологічних процесах: для охолодження і нагрівання рідин, газів і обладнання; як розчинник; для приготування і очищення технологічних

розчинів; в якості джерела пара для вироблення електроенергії; для транспортування матеріалів і сировини по трубах; для видалення відходів і багатьох інших застосувань.

Захист води від забруднення - одне з найважливіших світових завдань, а ефективне і економічне використання води в промисловості має бути позначено як один з пріоритетів нашої держави (<https://ecolog-ua.com/>). Для цього впроваджуються:

- сучасні підходи до очистки води;
- екологічна відповідальність промислових підприємств в сфері скидання стічних вод;
- контроль складу і властивостей стічних вод;
- моніторинг якості стічних вод.

Безпосередньо на території опрацювання відсутні водні об'єкти, родовища мінеральних вод, артезіанські джерела та/чи поверхневі води.

Ґрунти та надра:

Найістотнішими причинами погіршення якості земельних ресурсів в Україні є:

- 1) вторинне засолення ґрунтів;
- 2) підтоплення та висушування земель;
- 3) антропогенно-техногенне забруднення ґрунтів.

Реакція ґрунтового розчину – важливий показник родючості ґрунтів, який істотно впливає на ріст і розвиток рослин та активність мікробіологічних хімічних, біохімічних процесів. Від реакції ґрунту значною мірою залежить засвоєння рослинами поживних речовин ґрунту і добрив, мінералізація органічної речовини, ефективність внесених добрив, урожайність сільськогосподарських культур та його якість. Основною причиною підкислення ґрунтового розчину є відсутність заходів з хімічної меліорації земель та вирощування рослинницької продукції виключно за рахунок поживних речовин мінеральних добрив. Крім того, більшість ґрунтів Львівщини за своїм складом і властивостями на генетичному рівні схильні до підкислення.

Гумус є найважливішою складовою ґрунту та визначальним показником його родючості. Гумус активізує біохімічні й фізіологічні процеси, посилює обмін речовин і загальний енергетичний рівень процесів у рослинному організмі, сприяє посиленому надходженню в нього елементів живлення, що в кінцевому підсумку супроводжується підвищенням урожаю та поліпшенням його якості. Гумусний стан ґрунтів – матриця, яка визначає всі їхні властивості, в тому числі і всі ґрунтові режими. Тому вміст гумусу в ґрунті є інтегральним показником рівня його потенційної і ефективної родючості. Поліпшення гумусного стану ґрунтів є генеральним напрямком їх родючості та підвищення екологічної стабільності агроландшафтів.

В результаті проведеного аналітичного контролю ґрунтів в межах

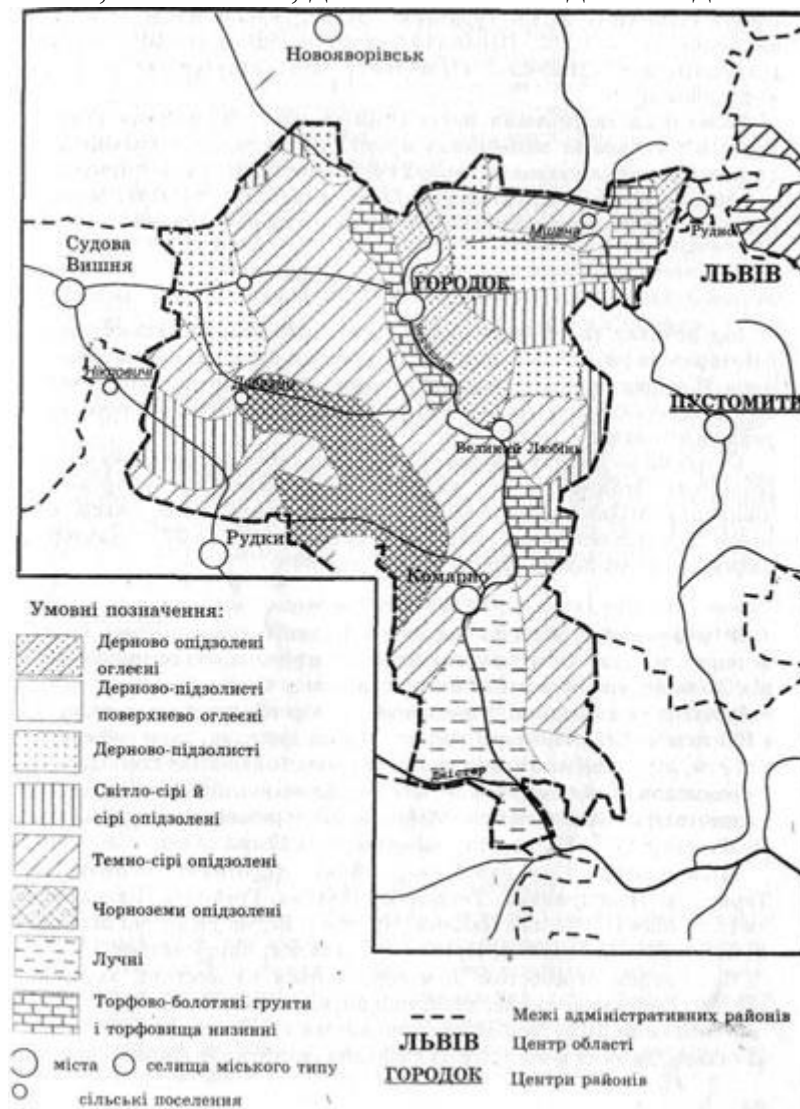
санітарно-захисних зон та в місцях накопичення відходів підприємств Львівської області слід зазначити, що забруднювачами земельних ресурсів є в основному промислові відходи та накопичувачі побутових відходів (сміттєзвалища, мулові майданчики).

Аналіз ґрунтів з точки зору оцінки якості навколишнього середовища – це кількісне визначення шкідливого (надлишкового) вмісту шкідливих елементів та ступінь забруднення ґрунту, тобто потрапляння в нього різних хімічних речовин, токсикантів, відходів сільськогосподарського і промислового виробництва. Програмою агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення передбачено дослідження ґрунтів на вміст солей важких металів, залишкових кількостей пестицидів (ЗКП), зокрема, ДДТ і його метаболітів та ізомерів ГХЦГ. Ґрунт є основним джерелом їх надходження в продукти харчування, а через них і в організм людини. У багатьох випадках важкі метали містяться у ґрунтах в незначних кількостях і не є шкідливими. Проте, концентрація їх у ґрунті може збільшуватись за рахунок викидів вихлопних газів транспортними засобами, внесення фосфорних та органічних добрив, застосування пестицидів та інших агрохімікатів. Стійкість ґрунтів до забруднення важкими металами різна і залежить від їх буферності. Ґрунти з високою адсорбційною здатністю і відповідно, високим вмістом глини, а також органічної речовини можуть утримувати ці елементи, особливо у верхніх горизонтах.

Порушення (руйнування) ґрунтів — складний комплекс антропогенних і природних процесів зміни фізико-хімічних і механічних характеристик ґрунту. Як правило, першою причиною порушення ґрунтів є процеси, ініційовані діяльністю людини (це, наприклад, механічна обробка ґрунтів, трансформація шарів землі в будівництві, переуцілювання ґрунтів унаслідок діяльності транспорту, випасання худоби, зрошення або інші зміни режиму ґрунтових і поверхневих вод, забруднення ґрунтів та ін.). Результати цих первинних змін можуть багаторазово посилюватися під впливом природних чинників, наприклад, вітру, дощових потоків тощо. Ерозія ґрунтів — це процес захоплення часток ґрунту та їх виношування водою або вітром, а також процес руйнування верхніх, найродючіших шарів ґрунту.

За результатами агрохімічної паспортизації ґрунтів земель сільськогосподарського призначення концентрації найбільш екологічно небезпечних хімічних елементів (свинець, кадмій, ртуть, мідь, цинк) в основному знаходяться на рівні їхніх фонових значень. На відміну від даних щодо високих рівнів забруднення ґрунтів (5-15 ГДК) у промислових містах і промзонах підприємств, у ґрунтах земель сільськогосподарського призначення незначне перевищення ГДК важких металів зустрічаються лише на угіддях, що безпосередньо прилеглі до цих об'єктів. Однак для оцінки небезпеки забруднення ґрунтів земель сільськогосподарського призначення більше значення мають не абсолютні концентрації в них важких металів, а їх накопичення у рослинницькій і тваринницькій продукції (ДУ «Інститут охорони ґрунтів України»).

Основними ґрунтоутворюючими породами на території Городоччини є лесовидні суглинки, алювіальні, делювіальні і водно-льодовикові відклади.

*Картосхема 6. Ґрунти Городоцького району
(автори М. Г. Кім, Ю. І. Присяжнюк) 1:300000*

За механічним складом переважають крупнопилуваті легко суглинисті ґрунти. Рідше зустрічаються супіщані ґрунти. Найбільші їх площі є на північ та схід від Городка. Ще рідше трапляються піщані ґрунти. У межах колишнього Городоцького району є переважно ґрунти трьох типів:

- опідзолені лісові ґрунти на лесовидних породах;
- дерново-підзолисті суглинисті, супіщані і піщані ґрунти на давньоалювіальних і водноалювіальних відкладах;
- ґрунти лучно-болотного ряду (гідроморфні).

Головними завданнями щодо збереження і поліпшення якості ґрунтів є заходи із запобігання ерозії, підтримання в належному стані діючих осушувальних споруд і будівництво нових, вапнування, внесення науково обґрунтованих норм органічних та мінеральних добрив, недопущення

забруднення шкідливими речовинами.

Стан ґрунтів на території опрацювання можна охарактеризувати як задовільний.

Поводження з відходами:

Станом на сьогодні спостерігається загальне погіршення екологічної ситуації та виснаження природно-ресурсного потенціалу. Соціально-економічна розбалансованість та негативні зміни у довкіллі вимагають наукового обґрунтування пріоритетів подальшого розвитку. Серед таких першочергових завдань домінуючим є формування нових концептуальних підходів до забезпечення ефективного використання вторинних ресурсів та охорони навколишнього середовища.

Невирішеною екологічною проблемою в Україні залишається санітарне очищення міст та інших поселень від шкідливих побутових відходів і їх утилізація. Щорічно їх накопичується близько 1,5–2 млрд. тонн, і лише 10–15% від цієї кількості використовується в якості вторинних матеріальних ресурсів. Інша частина складається та нагромаджується на звалищах, площа яких сягає понад 160 тис. га.

Полігони для захоронення твердих побутових відходів мають термін використання близько 30 років, нині вони заповнені в середньому на 90% або повністю вичерпали свій ресурс. Відсутні спеціалізовані полігони за видами відходів, що призводить до складування як промислових, так і побутових відходів без сортування на полігонах, переводячи їх в ранг екологічно небезпечних об'єктів. Нині ще не повністю вирішена проблема, пов'язана зі збиранням, сортуванням і переробкою використаної тари й упаковки, інших елементів твердих побутових відходів у курортно-рекреаційній сфері. Фахівці акцентують увагу на необхідності поетапного вирішення цього питання, затвердження нормативної документації щодо маркування полімерної тари та впровадження його на промисловому рівні, що дало б змогу ідентифікувати полімерні відходи й одержувати якіснішу вторинну сировину.

За даними інформаційно-аналітичного огляду стану довкілля у Львівській області за I квартал 2020 року, підготовленого Департаментом екології та природних ресурсів ЛОДА, не менш гострою, ніж у попередні роки, залишається проблема екологічно безпечного збирання, видалення твердих побутових відходів (далі – ТПВ). В області за даними моніторингу та інформації райдержадміністрацій та ОТГ Львівської області в I кварталі 2020 року налічувалося 185 сміттєзвалищ та 24 засмічення. На більшість сміттєзвалищ відсутня проєктна документація про відведення земельної ділянки, документи, що засвідчують право на землю, за винятком рішень органів місцевого самоврядування. На даний час в області відсутні діючі полігони твердих побутових відходів, сміттєпереробні та сміттєспалювальні заводи.

Згідно зі статистичними даними, на території Львівської області налічується понад 219 млн. тонн відходів, з них 36,886 тис. тонн відходів I-III класу небезпеки.

Одним із небезпечних відходів є відпрацьовані джерела енергії: батарейки, акумулятори від телефонів, інших електронних засобів.

Утворення та поводження з відходами I-IV класів небезпеки (т)										
	Львівська область									
	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Утворено	3461764	3350371	2652315	3323012	2953338	2773766	2483051	2139313	2047055	3121063
Зібрано, отримано	395770	451027	261259	408388	456169	432304	329773	461562	421521	385249
Утилізовано	186520	170394	164192	533607	325829	482658	602998	354455	327687	403242
Спалено	19359	40229	35994	43205	48853	58655	46230	45988	39955	116617
Передано на сторону	755061	1022829	967093	1011815	1033413	1023232	1367858	1282224	928855	1116410
Видалено у спеціально відведені місця чи об'єкти	2754764	2542728	1912230	2280625	1995629	1642520	1085087	1188934	1200468	1945309
Видалено у місця неорганізованого зберігання	229032	12087	9386	-	-	-	-	-	-	-
Накопичено протягом експлуатації, у місцях видалення відходів на кінець року	1893984 58	1897655 68	2199081 80	2224092 72	2300547 68	2317997 50	2326675 77	2295189 90	2226715 66	2825805 22
Примітки: Зміст Утворено З урахуванням обсягів відходів, зібраних підприємствами від домогосподарств. Зміст Видалено у місця неорганізованого зберігання У 2014-2016 роках - розміщено на стихійних звалищах. Зміст Накопичено протягом експлуатації, у місцях видалення відходів на кінець року До 2013р. наведено дані з урахуванням відходів, тимчасово розміщених у спеціально відведених місцях чи об'єктах.										

Наявні сміттєзвалища відповідають чинним нормативам щодо екологічно безпечного захоронення або утилізації і є джерелами забруднення усіх компонентів довкілля регіону: атмосферного повітря, ґрунтів, поверхневих та підземних вод. Для ефективної оцінки їхнього впливу на довкілля, моделювання і прогнозування екологічної ситуації необхідно створити кадастр усіх місць накопичення небезпечних відходів з даними про локалізацію, приналежність, період існування, об'єми і класи небезпечних речовин, можливості утилізації або перезахоронення. В останні роки ситуація зрушилася в позитивний бік, оскільки центральна і місцева влади, за

фінансової підтримки ЄС, розпочала вивезення й утилізацію особливо небезпечних і токсичних відходів з прикордонних регіонів.

На території опрацювання немає стихійних сміттєзвалищ, вивезення ТПВ відбувається централізовано.

Здоров'я населення:

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, хімічне і біологічне забруднення повітря, води, ґрунтів, шум, антропогенні зміни клімату та зміна екосистем є одними з чинників, які безпосередньо впливають на стан здоров'я людини. Це закономірно, адже вживаючи забруднену воду, споживаючи продукти, вирощені на забруднених землях, щодня вдихаючи забруднене повітря, людина отримує дози різноманітних небезпечних речовин, які накопичуються та негативно впливають на її організм.

Захворюваність населення на окремі види хвороб (осіб)							
	Львівська область						
	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Хворі з уперше в житті встановленим діагнозом							
ВІЛ-інфіковані	265	314	215	219	227	222	166
СНІД	189	176	245	299	248	98	207
Злоякісні новоутворення	8551	8618	8656	8799	8866	7039	7614
Активний туберкульоз	1509	1557	1356	1304	1261	878	958
Алкоголізм і алкогольні психози	1819	1630	1598	...	...	...	...
Хворі, які перебували на обліку в медичних закладах на кінець року							
ВІЛ-інфіковані	2075	2251	2403	2482	2520	2562	2586
СНІД	918	1012	1170	1345	1426	1357	1458
Злоякісні новоутворення	62493	64644	67645	69202	72923	75704	79017
Активний туберкульоз	1859	1751	1421	1331	1240	781	783
Алкоголізм і алкогольні психози	36193	36360	36563	...	...	...	...
Примітки: За даними Департаменту охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації. Хвороби Активний туберкульоз З 2004 року скорочення кількості хворих на активний туберкульоз, які перебували на обліку, пов'язане з рішенням МОЗ України про перегляд контингентів осіб, що підлягають диспансерному нагляду.							

За даними <http://ecoprostir.com/> Україна посідає четверте місце серед країн Європи за кількістю смертей через забруднення довкілля. Про це йдеться у звіті Глобального альянсу з питань здоров'я та забруднення. Для звіту було використано останні актуальні дані – за 2017 рік. Згідно з ними, забруднення довкілля є головним чинником передчасних смертей у світі. У 2017 році через екологічні негаразди загинуло 8,3 мільйона людей, тобто

кожен сьомий передчасно померлий. Забруднення вбиває втричі більше людей, ніж СНІД, туберкульоз і малярія разом узяті, а також у 15 разів більше людей, ніж війни.

Кількість живонароджених, померлих по районах у 2021 році

	Кількість живонароджених	Кількість померлих	(осіб)
Львівська область	19440	39890	-20450
Львівський район	9311	18121	-8810
Дрогобицький район	1513	3534	-2021
Золочівський район	1268	2760	-1492
Самбірський район	1739	3599	-1860
Стрийський район	2417	5335	-2918
Червоноградський район	1606	3888	-2282
Яворівський район	1586	2653	-1067

Для забезпечення екологічної безпеки в зонах урбанізації та індустріалізації виникає необхідність здійснення постійного контролю та оцінки якості питної води, рослинницької та тваринницької продукції, стану здоров'я населення.

4. Екологічні проблеми, у тому числі ризики впливу на здоров'я населення, які стосуються документа державного планування, зокрема щодо територій з природоохоронним статусом

Екологічний паспорт Львівської області (2021 рік) визначає основні чинники та критерії для визначення основних екологічних проблем:

- Забруднення атмосферного повітря викидами забруднюючих речовин від промислових підприємств та автотранспорту.
- Забруднення водних об'єктів скидами забруднюючих речовин із зворотними водами промислових підприємств, підприємств житлово-комунального господарства.
- Проблеми щодо умов скидання шахтних і кар'єрних вод у водні об'єкти.
- Забруднення підземних водоносних горизонтів.
- Порушення гідрологічного та гідрохімічного режиму малих річок регіону.
- Підтоплення земель та населених пунктів регіону.
- Поводження з відходами I-III класів небезпеки.
- Утилізація відходів гірничодобувної, металургійної, енергетичної та інших галузей промисловості.
- Організація контролю радіаційної безпеки щодо впливу на навколишнє природне середовище АЕС, об'єктів з радіоактивними відходами, при ліквідації накопичувачів (хвостосховищ) відходів виробництв з підвищеними рівнями радіоактивності та рекультивації земель, що мають радіоактивне забруднення.
- Поширення екзогенних геологічних процесів.
- Охорона, використання та відтворення дикої фауни і флори.
- Проблеми природно-заповідного фонду.

Екологічні проблеми Львівщини, як і усіх регіонів України, потребують невідкладного вирішення, зокрема:

- 1) Проблеми, що вимагають вирішення на міжнародному рівні:
  - адаптація законодавства України до стандартів законодавства Європейського Союзу;
  - залучення грантових коштів не тільки на проекти та семінари, а на високотехнологічне та екологічне обладнання;
  - проблема утилізації токсичних відходів, імпортованих у Львівську область з Угорщини;
  - проблема утилізації небезпечних відходів в т. ч. батарейок, аналогів утилізації яких відсутні в Україні;
  - будівництво автобамів.

- 2) Проблеми загальнодержавного значення:
  - забруднення гідросфери скидами стічних вод промислових підприємств і

комунально-побутовими стічними водами;

- проблеми переробки відходів гірничодобувної, енергетичної та інших галузей промисловості;
- неврегульованість нормативно-правових актів стосовно погодження Регіональних планів управління відходами до 2030 року;
- будівництво сучасних полігонів з утилізації побутових відходів та санація існуючих сміттєзвалищ, що вичерпали свій ресурс або експлуатуються з грубими порушеннями норм екологічної безпеки;
- невинесення в натуру і картографічний матеріал водоохоронних зон і прибережних захисних смуг;
- утилізація розсолів з Стебницького гірничо-хімічного підприємства «Полімінерал»;
- зменшити забруднення довкілля викидами транспортних засобів шляхом створення мережі постійних контрольно-регулювальних постів на автошляхах, де проводилися б як контрольні заміри так і регулювання паливної апаратури двигунів внутрішнього згоряння. Забезпечити більш жорсткіший контроль з боку контролюючих органів за експлуатацією пилогазоочисного обладнання та стабільного технологічного режиму підприємств;
- надання підприємствам податкових, кредитних та інших пільг у разі впровадження ними енерго і ресурсозберігаючих технологій; участь держави у фінансуванні екологічних заходів і будівництві екологічного призначення; в генеральних планах населених пунктів передбачити розв'язки транспортних шляхів та об'їзних доріг; запровадити встановлення каталізаторів та автомобілях старого випуску.

3) Проблеми місцевого значення:

- порушення гідрологічного та гідрохімічного режиму малих річок області;
- підтоплення територій області;
- забруднення підземних водоносних горизонтів;
- проблема шахтних і кар'єрних вод;
- поширення екзогенних геологічних процесів;
- будівництво сучасних полігонів з утилізації побутових відходів та санація існуючих сміттєзвалищ, що вичерпали свій ресурс або експлуатуються з грубими порушеннями норм екологічної безпеки;
- запланувати заходи щодо створення мережі пунктів спостережень та/або вдосконалення наявних мереж спостереження за якістю атмосферного повітря, які будуть відповідати європейським вимогам моніторингу.

4) Проблеми, вирішення яких не потребує залучення значних матеріальних (фінансових) ресурсів:

- збереження лісів;
- розвиток природно-заповідної справи;
- екологічна грамотність населення;
- сортування сміття в домогосподарствах.

Під час підготовки даного звіту про СЕО окреслено основні виявлені та потенційні екологічні проблеми на території опрацювання:

Екологічна сфера	Екологічна проблема
Атмосферне повітря	Забруднення атмосферного повітря автотранспортом. Промислове забруднення атмосферного повітря.
Водні ресурси	Забруднення місцевих водойм.
Здоров'я населення	Якість питної води. Вплив забрудненого повітря на здоров'я населення.
Поводження з відходами	Відсутність роздільного збору ТПВ. Локальні несанкціоновані сміттєзвалища.
Ґрунти та надра	Забруднення ґрунтів хімічними речовинами. Забруднення ґрунтів відходами виробництва.

До ризиків впливу на здоров'я населення, які стосуються документа державного планування, можна віднести:

Сфера ризику	Характеристика
Якість атмосферного повітря	Погіршення якості атмосферного повітря в перспективі під час проведення будівельно-монтажних робіт та під час здійснення планованої діяльності (низька ймовірність).
Забруднення ґрунтових вод	Забруднення підземних вод в перспективі під час проведення будівельно-монтажних робіт та під час здійснення планованої діяльності (низька ймовірність).
Руйнування / порушення ґрунтів	У перспективі під час освоєння території відбудуватиметься фізичне переміщення верхніх шарів ґрунту, їх ущільнення, частково привантаження та видалення із заміною, місцями ймовірно до глибини понад 1 м (висока ймовірність).
Порушення природного стану флори і фауни	У перспективі деструктивні процеси під час проведення будівельно-монтажних робіт та під час здійснення планованої діяльності (низька ймовірність).
Здоров'я населення	Ризики техногенної природи: аварії, пожежі тощо (середній рівень ймовірності).

5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативному впливу на здоров'я населення, встановлені на міжнародному, державному та інших рівнях, що стосуються документа державного планування, а також шляхи врахування таких зобов'язань під час підготовки документа державного планування

Державна стратегія регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України 5 серпня 2020 р. № 695, є основним планувальним документом для реалізації секторальних стратегій розвитку, координації державної політики у різних сферах, досягнення ефективності використання державних ресурсів у територіальних громадах та регіонах в інтересах людини, єдності держави, сталого розвитку історичних населених місць та збереження традиційного характеру історичного середовища, збереження навколишнього природного середовища та сталого використання природних ресурсів для нинішнього та майбутніх поколінь українців.

У цій Стратегії запроваджено нові підходи до державної регіональної політики у новому плановому періоді, а саме: перехід до територіально спрямованої політики розвитку на основі стимулювання використання власного потенціалу територій, надання підтримки окремим територіям, що характеризуються особливими проблемами соціально-економічного розвитку, високим історико-культурним потенціалом, екологічними умовами та потребами охорони навколишнього природного середовища.

Відповідно до Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» основними засадами державної екологічної політики є:

- збереження такого стану кліматичної системи, який унеможливить підвищення ризиків для здоров'я та благополуччя людей і навколишнього природного середовища;
- досягнення Україною Цілей Сталого Розвитку (ЦСР), які були затверджені на Саміті Організації Об'єднаних Націй зі сталого розвитку у 2015 році;
- сприяння збалансованому (сталому) розвитку шляхом досягнення збалансованості складових розвитку (економічної, екологічної, соціальної), орієнтування на пріоритети збалансованого (сталого) розвитку;
- інтегрування екологічних вимог під час розроблення і затвердження документів державного планування, галузевого (секторального), регіонального та місцевого розвитку та у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля;
- міжсекторальне партнерство та залучення заінтересованих сторін;
- запобігання виникненню надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру, що передбачає аналіз і прогнозування

екологічних ризиків, які ґрунтуються на результатах стратегічної екологічної оцінки, оцінки впливу на довкілля, а також комплексного моніторингу стану навколишнього природного середовища;

- забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, підвищення рівня екологічної безпеки в зоні відчуження;
- забезпечення невідворотності відповідальності за порушення природоохоронного законодавства;
- застосування принципів перестороги, превентивності (запобігання), пріоритетності усунення джерел шкоди довкіллю, "забруднювач платить";
- відповідальність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за доступність, своєчасність і достовірність екологічної інформації;
- стимулювання державою вітчизняних суб'єктів господарювання, які здійснюють скорочення викидів парникових газів, зниження показників енерго- та ресурсоемності, модернізацію виробництва, спрямовану на зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище, у тому числі вдосконалення системи екологічного податку за забруднення довкілля та платежів за використання природних ресурсів;
- упровадження новітніх засобів і форм комунікацій та ефективної інформаційної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Міграція в епоху глобалізаційних викликів сучасності виступає одним із потужних чинників демографічних, соціальних та економічних змін у країнах та регіонах світу. З-поміж усього різноманіття її видів в реаліях українського сьогодення одне з чільних місць посідає міграція сільського населення. Перехід до ринкової економіки, реформування власності, розвиток транспортної інфраструктури, трансформації у галузевій структурі економіки регіонів призвели до інтенсифікації механічного руху населення на сільських територіях, причому цей процес набув властивостей різновекторності та багатоманітності.

Увага до міграцій сільського населення посилюється з огляду на стійку тенденцію природного скорочення населення в українських селах. Так, за оцінками Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України, втрати населення у сільській місцевості до 2025 р. можуть перебувати в межах 1,7-2 млн. осіб у зв'язку з вичерпанням потенціалу демографічного відтворення (*Тут і надалі – за Р. Теслюк*).

9 квітня 2022 року Кабінет Міністрів України прийняв рішення, завдяки яким розширюються механізми забезпечення житлом наших

громадян, які внаслідок збройної агресії росії змушені були переселитися з небезпечних регіонів в інші області України.

Уряд прийняв постанову «Деякі заходи формування фондів житла, призначеного для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб», якою затверджено Порядки з формування фондів житла для тимчасового проживання, обліку та надання такого житла для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб та викупу, будівництва житла з метою передачі для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб.

Будувати таке житло будуть у регіонах України, де не ведуться бойові дії, та за типовими проектами будівництва житла із застосуванням сучасних технологій швидкого будівництва.

Фінансування цих заходів можливо здійснювати за рахунок державних коштів, коштів статутного капіталу Держмолодьжитла, місцевих бюджетів, міжнародних донорів, добровільні внески фізичних і юридичних осіб, інших джерел, не заборонені законодавством.

6. Опис наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, у тому числі вторинних, кумулятивних, синергічних, коротко-, середньо- та довгострокових (1, 3-5 та 10-15 років відповідно, а за необхідності - 50-100 років), постійних і тимчасових, позитивних і негативних наслідків

Затвердження та виконання детального плану території для розміщення кварталу житлової забудови в урочищі «Стрельбище» на території Городоцької міської ради Львівського району Львівської області не призведе до виникнення екологічної небезпеки (дій та процесів, що можуть впливати на стан навколишнього природного середовища, яке внаслідок надмірного забруднення обмежує або виключає можливість життєдіяльності людини та впровадження господарської діяльності в цих умовах).

Сфера	Наслідки
Здоров'я населення	Не передбачається негативного впливу на стан здоров'я чи захворюваність, а також погіршення умов життєдіяльності місцевого населення. Рівні шуму, вібрації, іонізуючого випромінювання не перевищуватимуть норми допустимого впливу при дотриманні вимог чинного законодавства.
Атмосферне повітря	Не передбачається значного збільшення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря внаслідок планованої діяльності.
Водні ресурси	Не передбачається негативного впливу на водні ресурси та/чи значного збільшення обсягів скидів забруднених вод у поверхневі води. Не передбачається зміни гідрологічного режиму водних об'єктів.
Відходи	Не передбачається збільшення обсягів утворення відходів пропорційно до чисельності населення. Утилізація промислових та побутових відходів здійснюватиметься на підставі договорів, укладених з відповідними ліцензованими організаціями.
Земельні ресурси	Не передбачається системних змін у топографії, характеристиках рельєфу / ґрунтів.
Біорізноманіття	Не передбачається прямого негативного впливу на біорізноманіття.
Природно-заповідний фонд	Не передбачається негативного впливу території Смарагдової мережі та/чи інші об'єкти ПЗФ.
Культурна спадщина	Не передбачається негативного впливу на відомі пам'ятки.

Ймовірність того, що реалізація проєктних рішень ДПТ призведе до таких можливих впливів на навколишнє природне середовище або здоров'я людей, які самі по собі будуть незначними, але у сукупності матимуть значний сумарний вплив на довкілля, є невеликою.

Закон України «Про оцінку впливу на довкілля» встановлює правові та організаційні засади оцінки впливу на довкілля, спрямованої на запобігання шкоді довкіллю, забезпечення екологічної безпеки, охорони довкілля, раціонального використання і відтворення природних ресурсів, у процесі прийняття рішень про провадження господарської діяльності, яка може мати значний вплив на довкілля, з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів. Відповідно до ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» здійснення оцінки впливу на довкілля не є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження вказаної планованої діяльності (будівництво житлових кварталів в межах населеного пункту з підключенням до централізованого водопостачання та водовідведення).

7. Заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документа державного планування

За результатами аналізу існуючого стану території щодо обмежень розвитку за принципами збереження і раціонального використання земельних ресурсів, дотримання нормативів гранично допустимих рівнів екологічного навантаження на природне середовище з урахуванням потенційних його можливостей, дотримання санітарних нормативів, встановлення санітарно-захисних зон, охорони та попередження забруднення джерел водопостачання, запобігання шкідливим впливам встановлено, що на проєктованій території відсутні особливо цінні землі і зелені насадження, залягання корисних копалин, а також немає поблизу об'єктів заповідних територій.

Проєктом не передбачено розміщення на території ДПТ об'єктів, що можуть здійснювати негативний вплив на умови перебування на ділянці ДПТ.

На перспективу передбачається наступне використання територій - індивідуальна житлова забудова (142 ділянки), житлова зблокована забудова (1 ділянка площею 0,8700 га, яка в подальшому буде ділитись на окремі ділянки для обслуговування кожного зблокованого котеджу), громадська забудова (1 ділянка), ділянки для скверу та майданчиків (3 ділянки).

Район садибної забудови може бути сформований окремими житловими чи блокованими будинками з присадибними (приквартирними) ділянками з господарськими будівлями або без них. Забудова цих районів не повинна перевищувати 4-х поверхів. Поверховість забудови, граничні розміри житлових будинків, площа забудови, вимоги до господарських будівель, їх складу, огорожі ділянок, благоустрою території встановлюються місцевими правилами забудови в залежності від розміру ділянок, умов інженерного обладнання, інсоляції будинків та територій, інших нормативних вимог, регіональних традицій.

До площі садибної ділянки включається площа забудови житлових будинків, господарських будівель. Ширину садиби по фронту вулиці слід приймати залежно від планувальної структури району, рельєфу місцевості, типів житлових будинків, господарських будівель і гаражів з урахуванням забезпечення компактності садибної забудови і дотримання нормативних розривів між будівлями.

Житлові будинки на присадибних ділянках треба розміщувати відповідно до проєкту забудови району із встановленим відступом від червоних ліній. Огорожа присадибних ділянок не повинна виступати за червону лінію вулиці.

В даний час здійснюється антропогенне забруднення біосфери, яке

набуває небезпечних масштабів, що свідчить про необхідність екологічного підходу до проєктування індивідуальної житлової забудови. Екологічний підхід спрямований на формування житлового середовища з використанням нових технологій, екологічно чистих матеріалів, особливих прийомів об'ємно-просторової організації інтер'єрних і екстер'єрних просторів, їх органічне поєднання з елементами природного середовища, без негативного впливу на навколишнє середовище. Визначено, що таке екологічно комфортне житлове середовище в сучасних умовах повинно формуватися з використанням раціональних прийомів архітектурного формоутворення, спрямованих на організацію стійкого зв'язку об'єму будівлі і природи. Також у зв'язку з необхідністю вирішення енергозберігаючих завдань застосовуються різні прийоми включення будинку в рельєф.

Сьогодні спостерігається новий етап розвитку сучасних екологічних житлових будинків з розвиненою рекреаційною функцією, інтегрованих в природне середовище. Для нього характерно створення асиметричних об'ємів житлових будівель, виконаних з екологічно чистих природних матеріалів з яскраво вираженою сучасною стилістикою, гнучким планувальним рішенням і функціонально насиченим набором інтер'єрних просторів; рішення екстер'єрних просторів в ландшафтному стилі з інтегрованим зв'язком будівлі і ландшафту.

Принцип природної інтеграції спрямований на досягнення екологічної стійкості будинку за допомогою здійснення таких природоохоронних заходів, як виявлення унікальних елементів ландшафту, визначення територій для розміщення будинку шляхом дослідження їх природних особливостей, зниження ступеня видозміни ландшафтів архітектурними засобами та ін. Принцип екологічної комфортності дозволяє за допомогою використання архітектурно-планувальних засобів забезпечити екологічну рівновагу між природою та архітектурою. З цією метою необхідно забезпечити постійне регулювання мікрокліматичних показників в будівлі і знизити ступінь її негативного впливу на природу. Застосування принципу екологічної комфортності дозволяє вирішити багато завдань: створення комфортного мікроклімату, достатньої інсоляції, раціонального зонування, включення рослинності в структуру будинку тощо (За Н. Я. Крижановська, О. В. Смірнова).

Даним ДПТ передбачено комплексний благоустрій території (огороження; замощення проїздів та тротуарів - асфальтобетон / ФЕМ; влаштування зовнішнього освітлення; озеленення тощо), а також комплекс заходів з інженерної підготовки території, до яких включено вертикальне планування території та поверхневе водовідведення.

8. Обґрунтування вибору виправданих альтернатив, що розглядалися, опис способу, в який здійснювалася стратегічна екологічна оцінка

У контексті СЕО детального плану території для розміщення кварталу житлової забудови в урочищі «Стрельбище» на території Городоцької міської ради Львівського району Львівської області альтернативних варіантів не передбачається у зв'язку з неможливістю перенесення даної діяльності на будь-яку іншу територію. Згідно генерального плану функціональне призначення ділянки опрацювання - землі житлової, громадської забудови та інженерної інфраструктури.

Альтернатива	Переваги	Недоліки
Затвердження ДПТ; проведення планованої діяльності	Просторовий розвиток, покращення демографічної ситуації, економічне зростання.	Втручання людини в природні процеси в біосфері, що викликатиме небажані для екосистем антропогенні зміни.
Відмова від затвердження ДПТ	Відмова від проведення планованої діяльності не призведе до змін (як негативних, так і позитивних) стану компонентів довкілля.	Втрата фактора соціально- економічного зростання території. Погіршення демографічної ситуації, що стримуватиме розвиток території.
Альтернативи іншого характеру відсутні з огляду на неможливість перенесення даного виду діяльності на іншу територію	Техніко-економічні показники, приведені на стадії детального планування території, орієнтовні і можуть бути уточнені або змінені на наступних стадіях проектування, для отримання містобудівних умов та обмежень і технічних умов на підключення до інженерних мереж.	Ймовірність існування варіантів, що більше відповідають встановленим цілям екологічної політики на місцевому і регіональному рівні та краще сприяють досягненню сприятливого в санітарно-гігієнічному відношенні середовища та підвищують комфортність проживання населення.

Рішення ДПТ не суперечать принциповим рішенням генерального плану м. Городок. Внесення змін до ДТП відбувається відповідно до чинного законодавства України.

Відмова від затвердження ДПТ не сприятиме просторовому розвитку та соціально-економічному зростанню в громаді.

Під час підготовки звіту про стратегічну екологічну оцінку визначено доцільність і прийнятність планової діяльності і обґрунтування економічних, технічних, організаційних, державно-правових та інших заходів щодо забезпечення безпеки навколишнього середовища, а також оцінено вплив на навколишнє середовище в період будівництва та функціонування будівель і споруд, надано прогноз впливу на оточуюче середовище, виходячи з особливостей планованої діяльності з урахуванням природних, соціальних та техногенних умов.

Основним критерієм під час стратегічної екологічної оцінки проєкту містобудівної документації є її відповідність державним будівельним / санітарним нормам і правилам України, законодавству у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Під час проведення СЕО оцінено фактори ризику і потенційного впливу на стан довкілля, враховано екологічні завдання місцевого рівня в інтересах ефективного та стабільного соціально-економічного розвитку населеного пункту та підвищення якості життя населення.

До складнощів, що виникали в процесі проведення СЕО, можна віднести недостатню кількість доступних статистичних та фактологічних даних безпосередньо про м. Городок.

9. Заходи, передбачені для здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення

Відповідно до вимог Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» та керуючись Постановою КМУ від 16 грудня 2020 р. № 1272 «Про затвердження Порядку здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення» Городоцька міська рада у межах своєї компетенції здійснюватиме моніторинг наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, один раз на рік оприлюднюватиме його результати на своєму офіційному веб-сайті у мережі Інтернет та у разі виявлення не передбачених звітом про стратегічну екологічну оцінку негативних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, вживатиме заходів для їх усунення.

Моніторинг наслідків виконання детального плану території для розміщення кварталу житлової забудови в урочищі «Стрельбище» на території Городоцької міської ради Львівського району Львівської області - спостереження, збирання, оброблення, передавання, збереження та аналіз інформації про стан довкілля, прогнозування його змін і розроблення науково-обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень про запобігання негативним змінам стану довкілля та дотримання вимог екологічної безпеки - буде здійснюватись шляхом періодичного (не менше одного разу на рік) аналізу статистичних та інших даних щодо якості компонентів навколишнього природного середовища та показників захворюваності населення на територіях, прилеглих до ділянки, на яку розповсюджується дія документу державного планування.

Метою моніторингу планованої діяльності є забезпечення ефективного та в повному обсязі впровадження заходів пом'якшення та мінімізації впливів та наслідків, передбачених насамперед в сфері охорони навколишнього природного середовища; забезпечення неухильного дотримання вимог чинного законодавства.

Екологічний та соціальний багаторівневий моніторинг також передбачає своєчасне виявлення нових проблем, можливих екологічних загроз та не передбачених раніше впливів.

При здійсненні моніторингу основну увагу належить приділяти заходам, передбаченим в сфері охорони навколишнього природного середовища. Виконання ряду планувальних і технічних заходів, визначених ДПТ, а також заходів, передбачених цільовими регіональними програмами в

сфері охорони навколишнього природного середовища є обов'язковою умовою для досягнення стійкості природного середовища до антропогенних навантажень та забезпечення сприятливих санітарно-гігієнічних умов проживання населення.

При проведенні моніторингу за реалізацією рішень ДПТ необхідно: здійснювати контроль за відповідністю проєктним рішенням реальних обсягів будівництва промислових об'єктів та об'єктів інженерної інфраструктури, а також розвитку озелених територій. Порівняння цих даних дасть реальний стан досягнутого рівня показників, що дозволить визначити недоліки і порушення, які негативно впливають на комфортність проживання населення, і обґрунтувати необхідні заходи щодо їх усунення.

Моніторинг очікуваних впливів реалізації даного ДПТ повинен здійснюватися за наступними показниками:

- реконструкція та будівництво вулично-дорожньої мережі, км/рік;
- площа ділянок, на яких реалізовані заходи з інженерної підготовки та захисту території, га/рік;
- площа зелених насаджень (озеленення), га;
- кількість домогосподарств, підключених до централізованої системи водопостачання, % від загальної кількості;
- кількість домогосподарств, підключених до централізованої системи водовідведення, % від загальної кількості;
- обсяг утворених відходів, тонн/рік;
- обсяг викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних та пересувних джерел, тонн/рік;
- кількість випадків захворюваності дитячого та дорослого населення на хвороби органів дихання, хвороби шлунково-кишкового тракту, алергічні захворювання, кількість випадків/рік.

Моніторинг включає, але не обмежується наступними етапами:

- вибір параметрів навколишнього природного та соціального середовища;
- встановлення ключових параметрів моніторингу;
- візуальний огляд;
- аналіз інформації, що була отримана під час моніторингу та за необхідності розробка комплексу заходів, що усувають або максимально пом'якшують вплив об'єкту на навколишнє природне та соціальне середовище.

Моніторинг базується на розгляді обмеженого числа пріоритетних показників за кожним зі стратегічних напрямів і аналізі досягнення запланованих результатів.

Екологічні індикатори для моніторингу виконання ДПТ:

- обсяги викидів забруднювальних речовин в атмосферне повітря від стаціонарних і пересувних джерел;
- індекс забруднення атмосфери;

- обсяги використання питної води;
- обсяги скидання зворотних вод;
- обсяги утворення побутових та виробничих відходів;
- рівень благоустрою та озелення території;
- стан ґрунтового покриву території.

Спеціалізовані лабораторії органів санітарно-гігієнічного контролю повинні проводити розрахунки рівнів шумового забруднення на територіях житлової та прирівняної до неї забудови з урахуванням існуючих та проєктованих джерел впливу, а за наявності перевищень слід вживати заходів для приведення шумового навантаження до нормативних показників.

Результати моніторингу оприлюднюватимуться з метою забезпечення максимальної доступності для органів влади та громадськості.

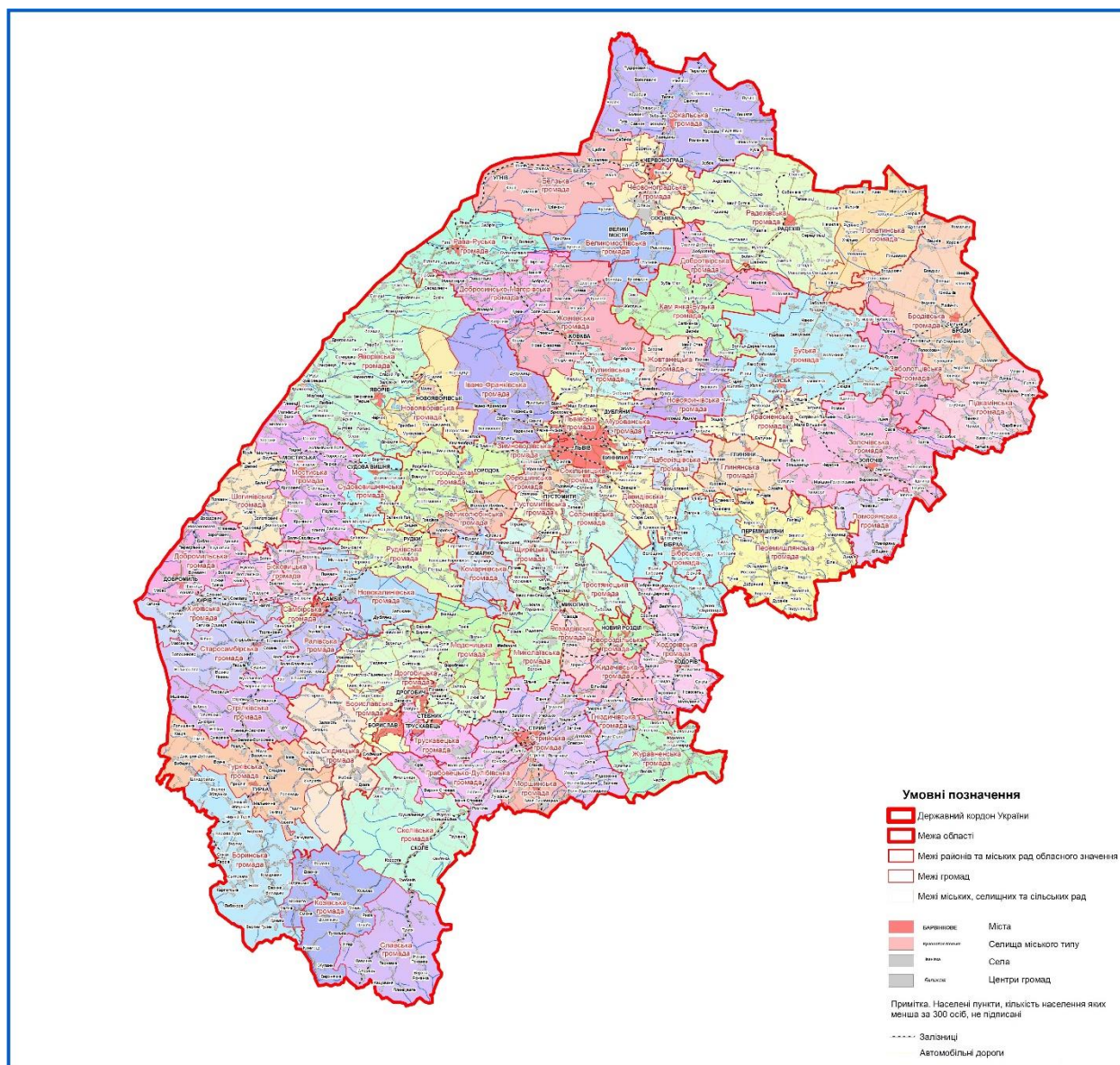
Моніторинг може бути використаний для:

- порівняння очікуваних і фактичних наслідків для отримання інформації щодо реалізації ДПТ;
- отримання інформації, яка може бути використана для поліпшення майбутніх оцінок (моніторинг як інструмент контролю якості СЕО);
- перевірки дотримання екологічних вимог, встановлених відповідними органами влади;
- перевірки фактичного виконання ДПТ відповідно до затвердженого документа, включаючи передбачені заходи із запобігання, скорочення або пом'якшення несприятливих для довкілля та здоров'я населення наслідків.

На підставі отриманих моніторингових результатів розроблятимуться рекомендації з коригування, покращення планованої діяльності.

10. Опис ймовірних транскордонних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення (за наявності)

Транскордонні наслідки для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, - відсутні з огляду на географічне положення ділянки опрацювання та вид планованої діяльності.

11. Резюме нетехнічного характеру інформації

Детальний план території для розміщення кварталу житлової забудови в урочищі «Стрельбище» на території Городоцької міської ради Львівського району Львівської області є містобудівною документацією, що визначає планувальну організацію та розвиток території.

У даному проєкті детального плану території для розміщення кварталу житлової забудови в урочищі «Стрельбище» на території Городоцької міської ради Львівського району Львівської області планувальне рішення використання та забудови території орієнтовною площею 15,33 га.

На перспективу передбачається наступне використання територій - індивідуальна житлова забудова (142 ділянки), житлова зблокована забудова (1 ділянка площею 0,8700 га, яка в подальшому буде ділитись на окремі ділянки для обслуговування кожного зблокованого котеджу), громадська забудова (1 ділянка), ділянки для скверу та майданчиків (3 ділянки).

Проєктом не передбачено розміщення на території ДПТ об'єктів, що можуть здійснювати негативний вплив на умови перебування на ділянці ДПТ.

Стан навколишнього середовища на території проєктування в цілому можна характеризувати як задовільний.

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» здійснення оцінки впливу на довкілля не є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження вказаної планованої діяльності (будівництво житлових кварталів в межах населеного пункту з підключенням до централізованого водопостачання та водовідведення).

Альтернативні можливості використання території опрацювання відсутні.

Вплив транскордонних екологічних наслідків проєктованого об'єкту на інші держави відсутній.

Городоцька міська рада у межах своєї компетенції здійснюватиме моніторинг наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення. Результати моніторингу оприлюднюватимуться з метою забезпечення максимальної доступності для органів влади та громадськості. На підставі отриманих моніторингових результатів розроблятимуться рекомендації з коригування, покращення планованої діяльності.